

РЕШЕНИЕ

№ 6403

гр. София, 05.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6815** по описа за **2021** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по касационна жалба на полицейски орган при 05 РУ-СДВР, чрез процесуален представител юрк. В., против решение от 21.05.2021г., постановено по н.а.х.д. № 15865/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав, с което е отменена заповед за задържане на лице рег. № 229зз-1978/07.11.2020г., издадена от полицейски орган при 05 РУ-СДВР.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е незаконосъобразно, необосновано и неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон, поради което се иска неговата отмяна и потвърждаване на заповедта за задържане. Допълнителни съображения са развити в представени писмени бележки.

Ответникът – Д. З. Р., чрез пълномощник адв. Б., оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира разности.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Районният съд, въз основа на събраните и приети по делото писмени и гласни доказателства, е установил следното от фактическа страна:

На 07.11.2020 г., около 19:30 часа, в [населено място], Т. К. управлявал лек автомобил марка „Ф.“, модел „Б.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като се движел по [улица]в посока към [улица]. На кръстовището с [улица]лицето предприело извършване на маневра десен завой. В този момент по пешеходната пътека, намираща се на [улица], на зелен сигнал на светофарната уредба пресичал жалбоподателят Д. Р.. Водачът на лекия автомобил отнел предимството на жалбоподателя, поради което последният изритал с крак автомобила му, след което продължил по пешеходната пътека в посока [улица]. Т. К. спрял автомобила си на пътното платно и се затичал в посока жалбоподателя, като му нанесъл удари, вследствие на което очилата на последния паднали на пътното платно. Жалбоподателят Р. се обърнал и нанесъл удар с юмрук в областта на главата на Т. К., при което последният паднал на тротоара. След падането си на земята, лицето останало неподвижно няколко минути, Д. Р. се обадил на тел. 112 и сигнализирил за случая, като поискал изпращането на екип на ЦСПМ.

Свидетели на ситуацията в различни моменти станали свидетелите Д. С., К. Б. и М. Т., които също подали сигнал на тел. 112 за случилото се.

На място дошъл екип на 05 РУ-СДВР в състав А. А. и А. А., които снели сведения от заварените на място очевидци. На място пристигнал и екип на Ц. С., който откарал Т. К. в УМБАЛ „Царица Й. - И.“.

По разпореждане на ОДЧ полицейските служители задържали Д. Р. и го откарали в сградата на 05 РУ-СДВР.

На същата дата – 07.11.2020 г., в 19:50 часа, А. А., полицейски орган при 05 РУ-СДВР, издал Заповед за задържане на лице рег. № 229зз-1978/07.11.2020 г., с която задържал за срок до 24 часа Д. Р., на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР. В заповедта като основание за задържането на лицето било посочено: „във връзка със чл. 325 от НК“.

На 08.11.2020 г. в 12:35 часа Д. Р. бил освободен от 05 РУ-СДВР, като през времето на задържането му единствено му били снети сведения.

На 07.11.2020 г., на основание чл. 212, ал. 2 НПК, било образувано ДП ЗМ № 1938/2020 г. по описа на 05 РУ-СДВР за извършено престъпление по чл. 325, ал. 3, вр. ал. 1 НК. С постановление от 05.02.2021 г. на прокурор от СРП, на основание чл. 244, ал. 1, т. 1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 6, вр. чл. 244, ал. 3 НПК, било спряно наказателното производство по ДП № 1938/2020 г. по описа на 05 РУ-СДВР, пр. пр. № 44132/2020 г. по описа на СРП, като на Д. Р. и Т. К. било указано, че могат да подадат частна тъжба пред СРС в 6-месечен срок от получаване на препис от постановлението.

При тези фактически установявания, съдът е извел извод за незаконосъобразност на оспорваната заповед, като е приел, че същата е издадена от компетентен орган, но при неспазване на установената в закона форма, в противоречие с материалноправните разпоредби и при несъобразяване с целта на закона.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

При установените релевантни за спора факти, правните изводи на съда за незаконосъобразност на оспорената заповед, са правилни и се споделят изцяло от настоящата инстанция, която, на основание чл. 221, ал. 2, пр. последно АПК, препраща към тях.

В ЗМВР е предоставена възможност на полицейския орган да действа при условията на оперативна самостоятелност, при наличието на законовите предпоставки за това.

Съгласно чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Цитираната разпоредба изисква да са налице данни, че лицето е извършило престъпление, а не да му е повдигнато обвинение или да са налице достатъчно данни за образуването на наказателно производство. За да кореспондира правното с фактическото основание за издаване на заповедта, не е необходимо лицето към този момент да е било привлечено като обвиняем, а е достатъчно да са налице данни за извършеното престъпление, каквито данни да са събрани от полицейските органи при задържането на лицето. Въпросите дали конкретно лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно разследване в рамките на наказателното производство. За целите на задържането по реда на чл. 72 от ЗМВР наличието на такива категорични данни, които да обвързват жалбоподателя със соченото нарушение, не са задължителни, като задържането се извършва не поради несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване.

Съгласно чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. В процесната заповед е посочено, че се издава във връзка с чл. 325 от НК, т.е. лицето е задържано поради данни за извършени от негова страна хулигански действия.

Законосъобразно районният съд е приел, че към момента на издаване на заповедта за задържане полицейският орган не е разполагал с данни по смисъла на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР за осъществен състав на престъпление по чл. 325 НК /хулиганство/, а именно не е имал данни за извършени хулигански действия от страна на задържаното лице, предполагащи грубо нарушаване на обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото. Напротив, данните от изготвените по случая докладни записки от полицейските служители, пристигнали на мястото на инцидента, както и от разпита им в качеството на свидетели в хода на образуваното досъдебно производство, сочат, че се касае за личен конфликт между две лица по повод отнето предимство. В тежест на административния орган е за всеки конкретен случай да установи данни за вероятно извършено престъпление към момента на задържането, което в случая не е сторено, поради което са останали недоказани материалните предпоставки за издаване на заповед за задържане.

Обосновано районният съд е приел, че оспорената заповед е постановена и в несъответствие с целта на закона. Задържането на жалбоподателя е извършено в нарушение на принципа за съразмерност, установен в чл. 6 от АПК. Задържането по чл. 72, ал. 1 от ЗМВР съставлява ограничаване на правото на свобода и съгласно чл. 5, пар. 1, б. „с“ от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи по изключение е приложимо с цел да осигури явяването на лицето пред предвидената в закона институция при обосновано подозрение за извършване на престъпление или когато обосновано е призната необходимостта да се предотврати извършване на престъпление или укриване след извършване на престъпление. В конкретния случай задържането не се оправдава от никоя от тези цели. Самоличността на лицето е била установена и няма данни да се е укривало, с което да е осуетило явяването си пред компетентните органи. Напротив, жалбоподателят е оказал пълно съдействие на контролните органи, не само че не се е укривал, но е и подал сигнал на тел. 112, изчаквайки идването на полиция и лекарски екип. По делото не е установено със задържането на жалбоподателя да е предотвратено или преустановено извършването на престъпление. Няма данни също така за опасност от укриване на жалбоподателя

след извършване на престъпление. Със задържането на жалбоподателя са засегнати правата и законните му интереси в по-голяма степен от необходимото от гледна точка на целта, за която се издава актът. В този смисъл са решение № 13336/24.10.2012г. по адм. д. № 13969/2011г. на ВАС, V отд., решение № 3475/09.03.2012г. по адм. д. № 5290/2011г. на ВАС, V отд., решение № 4768/02.04.2012г. по адм. д. № 6326/2011г. на ВАС, V отд.

По изложените съображения обжалваното решение е законосъобразно и правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответника по касация за присъждане на направените по делото разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.05.2021г., постановено по н.а.х.д. № 15865/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. З. Р. ЕГН [ЕГН] сумата от 500 /петстотин/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: